

Ter Horst

worden gesteld van de Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en stuurt men indien nodig ambtsberichten naar het OM en burgers. Verder geeft de AIVD lezingen voor organisaties als Nefarma en de Stichting Informatie Dierproeven over de acties van groepen die zich bezighouden met dierenrechtenactivisme. In deze lezingen worden zij erop gewezen hoe zij deze acties in samenwerking met lokale overheden kunnen voorkomen.

De heer **Van Haersma Buma** (CDA): Ik bedank de bewindslieden voor hun beantwoording.

Ik wijs de minister van Justitie erop dat het om Engelse dierenactivisten lijkt te gaan die speciaal naar Nederland komen voor acties. Kunnen zij worden tegengehouden en kan de minister in samenwerking met andere landen die internationale beweging stoppen? Is het verder mogelijk om op te treden tegen internetsites en andere ontmoetingsplaatsen? Als de minister hierop nu niet kan antwoorden, vind ik het geen bezwaar dat hij deze vragen schriftelijk beantwoordt. Kan hij overigens ook inzicht geven in het aantal incidenten en de aard van die incidenten?

Minister **Hirsch Ballin**: Ik zeg de heer Van Haersma Buma graag toe dat ik samen met mijn collega een brief naar de Kamer zal sturen over de stand van zaken.

Binnenkort vindt er op hoog niveau ambtelijk overleg plaats met het Home Office over versterking van de samenwerking van Nederlandse en Britse autoriteiten op het terrein van dierenrechtenactivisme.

De heer **De Roon** (PVV): De Partij voor de Vrijheid vindt het vreselijk dat men mensen met geweld probeert te dwingen om dingen te doen of te laten. Wij vinden het ook heel erg dat daarvoor criminelen uit het buitenland komen. Wij hebben immers onze handen al vol aan onze eigen criminelen. Zal de minister van Justitie ervoor zorgen dat het OM prioriteit geeft aan de opsporing en vervolging van de daders? Ik denk dan niet alleen aan de vervolging voor ondergeschikte delicten als beschadiging van een pand, maar ook aan de vervolging voor het deelnemen aan een criminele organisatie. Als daarvoor voldoende reden is moet iemand vervolgd worden voor deelneming aan een criminele organisatie. Die organisatie moet, of het nu een Nederlandse of een buitenlandse organisatie is, als zodanig worden vervolgd. Sinds de uitspraak van de rechter in Leeuwarden in de zaak tegen de Hells Angels, weten wij immers dat het van groot belang kan zijn om een vervolging ter zake van een criminele organisatie in te stellen.

Minister **Hirsch Ballin**: De heer De Roon verwijst terecht naar de jurisprudentie over de verhouding tussen de vervolging van individuele verdachten en het aanmerken van een organisatie als een criminele organisatie. Uiteraard zal het OM als het onderzoek voltooid is, nagaan welke strafrechtelijke bepalingen op een verdachte van toepassing zijn. Daarbij zal het OM natuurlijk niet beoordelen wat het lichtste strafbare feit is waarvoor op basis van het beschikbare materiaal vervolging kan worden ingesteld, maar wat het zwaarste feit is. Zo hoort dat ook.

De heer **Teeven** (VVD): In 2004 heeft de ambtsvoorganger van de minister van Justitie gezegd dat hij

hieraan prioriteit zou geven. Hoeveel mensen zijn inmiddels opgespoord en vervolgd? Heeft dat geleid tot veroordelingen? Kan de minister mij met andere woorden een overzicht geven van het aantal mensen dat veroordeeld is voor dierenrechtenactivisme?

Aan de vertegenwoordigers van de Partij voor de Dieren vraag ik het volgende. Die partij maakt zich erg druk over de dieren in dit land, maar hoe oordeelt zij over dit soort radicaal activisme waar mensen schade van ondervinden?

Minister **Hirsch Ballin**: Mevrouw de voorzitter. Het zal de heer Teeven, gehoord hetgeen ik zo-even heb gezegd, duidelijk zijn dat de recente aangiften zeer serieus worden genomen door politie en Openbaar Ministerie. Ik heb ook al melding gemaakt van de samenwerkingsverbanden die zijn opgericht, van de rol die de nationale recherche speelt in samenspel met de regionale politiekorpsen. Deze zaak is aangemerkt als een zaak van nationaal belang. De brief van mijn voorganger heeft een vervolg gekregen. Zoals ik aan de heer Van Haersma Buma reeds toezegde, zal ik een brief met nadere, feitelijke informatie aan uw Kamer doen toekomen.

Mevrouw **Ouwehand** (PvdD): Voorzitter. Ik reageer uiteraard graag even op de vraag die de heer Teeven stelde namens zijn fractie. Ik zal hem maar niet vragen wat de VVD-fractie vindt van witteboordencriminaliteit. De Partij voor de Dieren wijst illegale acties te allen tijde af, of het nu gaat om het beschermen van dieren of om het beschermen van mensen. De grenzen van de wet moeten gerespecteerd worden en dat geldt voor mijn partij ten zeerste.

De heer **Çörüz** (CDA): Voorzitter. Wij gaan straks stemmen over de Wet bestuurlijke maatregelen nationale veiligheid waarin de mogelijkheid van een gebiedsverbod is opgenomen. Zou een dergelijk verbod kunnen worden toegepast op deze concrete situatie?

Minister **Ter Horst**: Voorzitter. Ik merk in algemene zin nog op dat de Kamer voor de zomer een update van de AIVD, via mij, kan verwachten ten aanzien van dierenrechtenactivisme. Mijn voorganger had deze beloofd en de Kamer mag deze voor de zomer verwachten. De Kamer krijgt daarmee een goed overzicht van de stand van zaken.

De heer Çörüz vraagt mij of de Wet bestuurlijke maatregelen nationale veiligheid op dit punt van toepassing zou zijn. In het geval waarover in De Telegraaf is bericht en dat hier in bespreking is, zou die wet niet van toepassing zijn omdat in dat geval sprake is van strafbare feiten. De Wet bestuurlijke maatregelen nationale veiligheid is voor preventie bedoeld, niet voor de aanpak van strafbare feiten.

Vragen van het lid Azough aan de staatssecretaris van Justitie over uitgewezen asielzoekerskinderen waar geen zicht meer op is.

Mevrouw **Azough** (GroenLinks): Voorzitter. Vandaag spreek ik over honderden en misschien wel duizenden alleenstaande asielzoekerskinderen die in Nederland

Azough

wonen en leven maar bedreigd worden met uitzetting. Neem Eric, die vanzelfsprekend bij zijn familie in Klundert wil blijven, of het vijfjarige jongetje George dat al vier jaar en drie maanden bij een Nederlands pleeggezin woont; recent heeft de IND beslist dat George Nederland moet verlaten. Er is namelijk een weeshuis in Congo waar George en Eric kunnen wonen. Vanzelfsprekend heeft het kleine jongetje George zich in de tussentijd aan zijn pleeggezin gehecht en blijft Eric liever bij zijn moeder. Daar wordt echter geen rekening mee gehouden, integendeel. Blijkbaar kiest de Nederlandse regering niet voor het belang van het kind, want het belang lijkt er vooral op gericht te zijn dat kinderen kunnen worden teruggestuurd. Ook lijkt er nauwelijks op te worden toegezien hoe het met het uitgezette kind verder gaat.

Het nieuwe kabinet zegt te staan voor de belangen van het kind en het gezin. Dit is dus een geweldige kans voor het kabinet om een nieuwe koers te varen, namelijk een koers waarbij ama's rechtvaardiger, volgens het Verdrag inzake de rechten van het kind, worden behandeld. Voor de GroenLinksfractie staat voorop: een kind is een kind. Ik stel de staatssecretaris de volgende vragen. Hoe vaak zijn in de afgelopen jaren ama's vrijwillig dan wel gedwongen uitgezet? Hoe worden deze kinderen verder gemonitord? Het is toch wel heel vreemd dat kinderen geacht worden terug te kunnen keren naar familie zonder dat onderzocht is of de familiebanden ook op termijn wat voorstellen. Is de staatssecretaris het met mij eens dat de belangen van deze kinderen te allen tijde voorop moeten staan? Betekent dit niet dat deze kinderen na een bepaalde termijn, van bijvoorbeeld één jaar, van onzekerheid recht op verblijf zouden moeten krijgen omdat voortdurende onzekerheid niet in hun belang is? Alles wijst erop dat de weeshuizen in Congo en Angola papieren constructies voorstellen. Waarom zouden wij die in stand houden?

□

Staatssecretaris **Albayrak**: Voorzitter. Het lid Azough ziet aanleiding voor het stellen van deze vragen in twee individuele zaken die aandacht hebben gekregen in de pers. Ik kan daar kort over zijn. Het is gebruik dat wij in de Kamer, en plein publique, geen details bespreken van individuele zaken. De door mevrouw Azough aangehaalde zaak van George is bovendien nog onder de rechter. Zo lang deze zaak onder de rechter is, is er absoluut geen sprake van uitzetting. Op 29 maart dient het beroep. Daarna zullen er nog eens zes weken overheen gaan voordat de uitspraak er is. Tot die tijd is er geen sprake van uitzetting van het gezin of het weghalen van het kind bij het pleeggezin. De zaak van Eric heeft geen betrekking op een alleenstaande minderjarige asielzoeker. Zijn moeder is op dit moment in Nederland en het betreft een reguliere aanvraag. De feiten van die casus doen mij hier zeggen dat dit buiten de orde valt van het onderwerp dat wij vandaag met elkaar bespreken.

Vervolgens kom ik op het beleid ten aanzien van alleenstaande minderjarige vreemdelingen. De Kamer kan ervan op aan dat het belang van het kind bij mij voorop staat en altijd zal blijven staan. In vele debatten in de Kamer is gebleken en ook betrokkenen daarbuiten hebben erop gewezen dat het niet altijd in het belang van het kind is om in Nederland te blijven. Mijn beleid

zal erop gericht zijn om kinderen, zodra er adequate opvangvoorzieningen in de landen van herkomst zijn, terug te brengen naar de landen van herkomst, omdat dit uitdrukkelijk in het belang van het kind is. Het kan hierbij natuurlijk om familie gaan, maar ook om opvangvoorzieningen in de vorm van een tehuis. Die lijn zal ik handhaven.

In het geval van Angola en de Democratische Republiek Congo zijn met ontwikkelingsgeld twee tehuizen gefinancierd door Buitenlandse Zaken. Hierover hebben een aantal artikelen in de krant gestaan, waarin werd gesteld dat daar geen kinderen naar teruggaan of dat ze, als ze teruggaan, niet in de opvangvoorzieningen blijven. Mijn doel is niet om kinderen koste wat het kost uit te zetten. Er moet echt sprake zijn van adequate opvang. Ik vind het getuigen van het nemen van verantwoordelijkheid dat Nederland mede zorg draagt voor het bestaan van die opvangvoorzieningen. Wij hebben geld gestoken in bestaande opvangfaciliteiten, ook voor wat betreft onderwijs en beroepsopleidingen voor de kinderen. In ruil daarvoor hebben wij gevraagd om een beperkte capaciteit van die opvanghuizen te reserveren voor kinderen die vanuit Nederland worden teruggebracht. In het geval van Angola gaat het om tien plekken en in het geval van de DRC gaat het om vijf plekken. Alle andere plekken, waarin wij ook ontwikkelingsgeld stoppen, zijn uitdrukkelijk bedoeld voor kinderen ter plekke. De opvangfaciliteiten die mede door Nederland worden gefinancierd, komen dus ook de lokale straat- en weeskinderen ten goede.

Dan kom ik op het feit dat kinderen worden teruggebracht omdat er opvangfaciliteiten zijn, maar vervolgens toch besluiten om naar familie te gaan. Dat kan ik alleen maar toejuichen. Als het goed is heeft de Kamer de brief van de Internationale Organisatie voor Migratie gezien. De IOM zegt dat in veel van de gevallen waarmee het bezig is gegaan, tijdens de voorbereidingen bleek dat er toch familie was. Dit terwijl er hier tijdens de procedure is volgehouden dat het om alleenstaanden zou gaan. Het feit dat die kinderen niet in het opvanghuis terecht zijn gekomen maar bij de familie, is iets dat wij volgens mij allemaal moeten toejuichen.

Mevrouw **Azough** (GroenLinks): Ik heb een aantal concrete vragen gesteld, maar heb nog weinig concrete antwoorden gehoord. In hoeverre zijn er de afgelopen jaren vrijwillig dan wel gedwongen ama's uitgezet? Ik vraag u hierop een concreet antwoord te geven. Mijn tweede vraag was hoe deze kinderen verder worden gemonitord. Ook op deze vraag hebt u geen antwoord gegeven. Mijn belangrijkste vraag was de volgende. Vindt u niet dat het belang van deze kinderen te allen tijde voorop moet staan? Dat betekent dat er wat mijn fractie betreft rekening moet worden gehouden met het feit dat zij in Nederland opgroeien, hier langere tijd in onzekerheid verblijven en hier soms een gezinsband hebben. In dat laatste geval heb ik het over een individuele zaak. Dat geldt echter niet alleen voor deze individuele zaak, maar ook voor vele andere kinderen. Deze factoren moeten worden meegewogen als het gaat om vertrek of uitzetting. Uw antwoord op deze vraag was echter volstrekt ontoereikend. Ik heb bovendien een termijn van een jaar genoemd die geldt voor de onzekerheid die je kinderen zou mogen aandoen. Vindt u het echt rechtvaardig dat kinderen jaren – soms wel vijf

Albayrak

tot zes jaar – in onzekerheid worden gehouden over hun toekomst en vervolgens met uitzetting worden bedreigd?

Staatssecretaris **Albayrak**: De cijfers over vrijwillige en gedwongen terugkeer zal ik de Kamer schriftelijk doen toekomen, want ik was daarop niet geprepareerd. Naar Angola zijn in 2006 via de IOM 39 kinderen teruggebracht. In alle gevallen, zo meldt de IOM, zijn zij overgedragen aan familie. In de brief die de Kamer ook heeft ontvangen, schrijft de IOM niet alleen hier goede voorbereidingen te treffen, maar ook de overdracht in de landen van herkomst te regelen. Als daar familie op het vliegveld staat, wordt het kind aan de familie overgedragen. Als er geen familie staat, gaat de IOM met het kind mee tot aan de straat in het dorp of de stad waar de familie woont en wordt het kind daaraan overgedragen. Wij hebben geconstateerd dat niet veel kinderen in de opvang terecht komen. Mochten dat kinderen zijn die zelfstandig besluiten om uit de opvang te vertrekken, dan houdt daar onze verantwoordelijkheid op. Wij zijn verantwoordelijk voor het bieden van die opvang en voor het terugbrengen van kinderen, omdat er in het land van herkomst adequate opvang is, maar het monitoren hiervan is een langdurige kwestie waarvoor wij geen verantwoordelijkheid hebben.

Ik kom bij de vraag over recht op verblijf na een jaar. Ik heb de Kamer aangekondigd – de brief ter zake is geagendeerd voor het algemeen overleg van 4 april aanstaande – dat ik op dit moment aanleiding heb gezien in een aantal lopende zaken om het beleid ten aanzien van kinderen in het vreemdelingenrecht te herijken. De amv's, de alleenstaande minderjarige vreemdelingen, zijn hiervan uitdrukkelijk ook een onderdeel. Het verzoek van mevrouw Azough om de onzekerheid tot een jaar te beperken zal ik in die herijking betrekken.

De heer **Kamp** (VVD): De staatssecretaris zegt dat het haar gaat om het belang van het kind. Er zijn miljoenen, zo niet tientallen miljoenen kinderen in de wereld in wier belang het zou zijn om naar Nederland te komen en hier op te groeien. Dat kan natuurlijk niet. Dit is echt een voorbeeld van grootschalig misbruik van de asielprocedure. Mensen met geld in het land van herkomst sturen hun kind naar Nederland. Wij maken die kinderen tot onze verantwoordelijkheid. Vervolgens blijven zij hier. Ik vind het van het allergrootste belang dat er aan dit misbruik van de asielprocedure een einde wordt gemaakt door consequent alle kinderen terug te sturen naar het land van herkomst. Ik vraag de staatssecretaris om dit als uitgangspunt te nemen van haar beleid en voor die gevallen waarin kinderen toch in procedure zijn ervoor te zorgen dat die procedure zo snel mogelijk wordt afgewikkeld, opdat de kinderen in kwestie daarna worden teruggestuurd en zij niet een tweede procedure kunnen beginnen.

Staatssecretaris **Albayrak**: Het belang van het kind vergt dat wij hier zorgvuldig bezien of een kind terug kan. Die afweging zal ik altijd maken. De vraag van de heer Kamp of ik iedereen zomaar wil terugsturen beantwoord ik daarom met een nee. De internationale verdragen waaraan Nederland gebonden is, vergen van ons dat wij heel goed bezien wat echt in het belang van het kind is. Het kan in het belang van het kind zijn dat het hier blijft omdat er geen adequate opvang in het land van herkomst is. Die adequate opvang is een ruim begrip.

Daarbij gaat het niet alleen om familie, maar ook om bredere kringen om het kind heen, of opvangvoorzieningen in de vorm van een tehuis. Dit zal wat mij betreft ook gewoon de lijn in de komende jaren blijven.

De heer **De Wit** (SP): De staatssecretaris merkt op dat het moet vaststaan dat er adequate opvang is in het land van herkomst. Dit is in een aantal gevallen aan de orde, aangezien de IND zegt dat er een weeshuis is in Angola of in Congo, hetgeen zou impliceren dat er adequate opvang is. Daartegenover staat dat kinderen in Nederland bijvoorbeeld al jarenlang bij pleegouders verblijven, waarover het Verdrag inzake de Rechten van het Kind bepaalt dat die kinderen na jaren geworteld zijn en niet kunnen worden teruggestuurd. Hoe beoordeelt de staatssecretaris de beslissing van de IND in het genoemde geval?

Staatssecretaris **Albayrak**: Het is internationaal erkend dat de normen in het land van herkomst gelden als het erom gaat wat adequaat is. De opvangvoorzieningen die ik daarnet noemde en waarin Nederland investeert, zijn een vorm van opvang die adequaat is; dat staat buiten kijf. Dat dat andere normen zijn dan die welke in Nederland gelden voor de opvang staat ook buiten kijf. Elk geval is er één op zichzelf, dat ook individueel wordt bezien. Als er door individuele omstandigheden van een kind redenen zijn te stellen dat het onevenredig hard is om dat kind terug te sturen, dan vindt deze afweging altijd op die manier plaats.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): De staatssecretaris zegt terecht dat het belang van het kind altijd vooropstaat bij haar. Dat is goed nieuws, maar klopt het dat kinderen gedwongen zijn uitgezet? Als dat het geval is, is dat in tegenspraak met het Verdrag voor de Rechten van het Kind. Kan de staatssecretaris garanderen dat dit niet is gebeurd en dat dit niet gaat gebeuren?

Staatssecretaris **Albayrak**: Ik heb zojuist toegezegd dat wordt uitgezocht of er gedwongen uitzettingen hebben plaatsgevonden. Ik zal dat schriftelijk melden. Ik weet wel dat de IOM hier nauw bij betrokken is, zeker als het gaat om de verwijdering van minderjarige asielzoekers en minderjarige vreemdelingen. De IOM werkt in principe niet mee aan een gedwongen vertrek. Bij een zelfstandig vertrek, zoals dat is geformuleerd ten aanzien van minderjarige vreemdelingen, moet het pleeggezin instemmen met de effectuering daarvan. Hier zit dus meer aan vast. Ik zal dat de Kamer allemaal in een brief melden.

De heer **Fritsma** (PVV): Ik hoor herhaaldelijk dat vreemdelingen jarenlang in onzekerheid wachten op een verblijfsvergunning, maar dat is volgens mij een valse voorstelling van zaken. Het komt vaak voor dat een asielzoeker na de ene procedure, waarbij een asielverzoek is afgewezen, direct met een andere begint, door middel van een reguliere aanvraag. Realiseert de staatssecretaris zich dat het stapelen van procedures het probleem is en dat dit dus keihard moet worden aangepakt?

Staatssecretaris **Albayrak**: De heer Fritsma vindt mij aan zijn zijde als het gaat om het stapelen van procedures om het stapelen, om het plegen van fraude dus, om het

Albayrak

rekken van het verblijf hier, zodat vertrek onmogelijk wordt. Onze inspanningen zijn erop gericht die vorm van fraude zoveel mogelijk tegen te gaan. Anderzijds kan er altijd sprake zijn van nieuwe feiten, op basis waarvan een nieuwe procedure moet worden gestart. Ook dat is een goed uitgangspunt van het internationale recht, dat wij gewoon respecteren.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Op verzoek van de vaste commissie voor Justitie stel ik voor om aan de minister van Justitie de wens te kennen te geven, nadere inlichtingen te ontvangen over de oprichting van de Stichting Dr. S. van Mesdag Kliniek (30957, nr. 1).

Op verzoek van de PvdA-fractie benoem ik in het Presidium het lid Van Dam tot plaatsvervangend lid in de bestaande vacature.

Het woord is aan de heer Teeven.

De heer **Teeven** (VVD): Voorzitter. Toen u gekozen werd als onze voorzitter heeft u gezegd dat de Kamer serieus moet worden genomen en dat vragen moeten worden beantwoord. Onze fractie heeft op 31 januari jongstleden vragen gesteld aan de minister van Justitie over de werking van het Haagse Kinderontvoeringsverdrag, de bevoegdheden van de centrale autoriteit en hoe daarmee wordt omgegaan. Die vragen zijn tot op heden niet beantwoord, sterker nog, er is ook geen uitstel gevraagd. Voorzitter, wilt u de minister van Justitie verzoeken om die vragen met spoed te beantwoorden? Wij zitten daar echt op te wachten en de maatschappij ook.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet, in het bijzonder naar de minister van Justitie.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Wilders.

De heer **Wilders** (PVV): Voorzitter. Vorige week woensdag heeft de Kamer een brief aan het kabinet gevraagd over de hevige rellen in de Utrechtse wijk Ondiep. Gelukkig is het nu weer rustig in die wijk, maar het blijft volgens mijn fractie van groot belang om met het kabinet te debatteren over de oorzaken van die rellen. Dan kan worden ingegaan op de situatie van vorige week, maar ook op de vraag hoe het zover is gekomen. Hangjongeren vormen een van de oorzaken van de problemen. Hangjongeren komen in vele andere steden en wijken in Nederland voor. Helaas wordt dit probleem vaak veroorzaakt door jongeren van Turkse of Marokkaanse afkomst.

De brief van het kabinet is vrijdag binnengekomen. De regering geeft in deze brief aan dat er ook nog een ambtsbericht zal volgen; ik heb begrepen dat het vandaag zou komen, maar het is er nog niet.

Ik zou conform mijn idee van verleden week willen voorstellen om op basis van de brief en de informatie die nog zal volgen, met de regering een debat te houden dat

wat mij betreft wat breder zou moeten zijn dan alleen een debat over de situatie in Ondiep; het gaat mij ook om de aanpak van de problemen met hangjongeren elders in het land.

De heer **Depla** (PvdA): Voorzitter. Wij hebben verleden week het verzoek van de heer Wilders om meer informatie gesteund, dus het lijkt mij dat wij zijn verzoek om informatie nu ook moeten steunen, waarbij wij met name informatie van minister Rouvoet voor Jeugd en minister Vogelaar voor Wijken zouden willen hebben. Problemen met hangjongeren doen zich niet alleen in Ondiep voor, maar ook in andere wijken. Ik zou in de brief een antwoord willen hebben op de vraag wat de rijksoverheid kan doen om gemeenten en wijkbewoners te helpen om deze problemen te verminderen of op te lossen. Op basis daarvan zouden wij kunnen bezien hoe wij het debat moeten vervolgen.

De heer **Jansen** (SP): Voorzitter. Onze fractie is niet zo'n liefhebber van overhaaste debatten naar aanleiding van incidenten en zonder dat de feiten bekend zijn. Het is goed dat de fractie van de PVV nu ook probeert om het onderwerp wat te verbreden. Mocht het concrete geval van Ondiep toch betrokken worden bij dat bredere overleg, dan zouden wij het juist vinden om te wachten tot het onderzoek van de Rijksrecherche is afgerond. Daar draait het uiteindelijk om bij de feitenkennis. En wellicht kan de regering in de komende brief aangeven hoe lang dit onderzoek nog zal duren.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Voorzitter. De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft in een brief aan de Kamer de stand van zaken tot afgelopen vrijdag duidelijk weergegeven. Zij heeft ook aangegeven dat er nog twee ambtsberichten zullen volgen. Ik denk dat het goed is om in bredere zin over de gang van zaken in wijken te praten, ook als het gaat om integratie, maar ik zie geen aanleiding om hierover een plenair debat te houden. Ik stel dan ook voor om een overleg hierover aan de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over te laten. En ik ben het met de heer Jansen eens dat wij daarbij dan aandacht kunnen besteden aan het rapport van de rijksrecherche en de totale gang van zaken, met inbegrip van de aspecten wonen en integratie.

De heer **Çörüz** (CDA): Voorzitter. Ook mij lijkt het goed om eerst de feiten op een rijtje te hebben, er komt nog wat informatie naar de Kamer. Ik sluit mij aan bij de woorden van de heer Depla: een debat, maar eerst de feiten.

Mevrouw **Azough** (GroenLinks): Ik sluit mij volledig aan bij de zeer rustige en gedecideerde reactie van mevrouw Griffith, voorzitter.

De heer **Anker** (ChristenUnie): Voorzitter. Dit geldt ook voor mij. Wij stemmen in met het voorstel van de heer Depla.

De heer **Wilders** (PVV): Voorzitter. Het is belangrijk om hierover te debatteren, het is minder belangrijk of wij dat plenair of in de commissie doen. Ik sta hier natuurlijk omdat ik het debat het liefst in deze zaal zou willen voeren, maar het is gewoon belangrijk om hierover een